

СТРУКТУРА І ЗМІСТ ГЕНЕРАЛЬНОЇ, ГАЛУЗЕВОЇ І РЕГІОНАЛЬНОЇ ТАРИФНИХ УГОД

Виконали :
Махова Н.
Самохліб О.
Ступнікова О.

Зі зміцненням профспілкового руху стали виникати і об'єднання роботодавців. Але про соціальне партнерство ще навіть не йшлося. Від початку минулого століття знадобилося приблизно 50 років, щоби до теорії і практики регулювання соціально-трудових відносин між найманими робітниками та роботодавцями міцно ввійшло поняття "соціальне партнерство"

Генеральна угода укладається відповідно до Закону України "Про колективні договори і угоди" між Кабінетом Міністрів України, всеукраїнськими об'єднаннями організацій роботодавців і підприємців з однієї сторони, та всеукраїнськими профспілками і профоб'єднаннями з другої сторони.

Угода спрямована на удосконалення колективно-договірного регулювання соціально-трудових відносин, розвиток соціального партнерства, реалізацію конституційних прав і гарантій працівників та роботодавців. Прийняті за цією Угодою зобов'язання та домовленості є обов'язковими для виконання обома сторонами.

Положення угоди діють безпосередньо, поширюються на підприємства, організації та установи всіх форм власності, є обов'язковими як мінімальні гарантії для застосування при укладенні галузевих і регіональних угод, колективних договорів.

Галузева тарифна угода - це правовий акт, що встановлює напрямки соціально-економічного розвитку галузі, систему оплати та умови праці, соціальні гарантії для робітників галузі (професіональної групи), більшості підприємств, що входять до сфери її дії.

- Угодою на галузевому півні регулюється галузеві норми. Галузева угода не може погіршувати стан трудівників порівняно з генеральною угодою
- Строк дії галузевої угоди визначається сторонами в угоді й не може перевищувати 3 років.

Учасниками галузевих угод є власники, об'єднання власників чи уповноважені ними органи та профспілки чи об'єднання профспілок чи інших представників організацій трудівників, що мають відповідні повноваження для ведення переговорів, укладання угод та реалізації його норм.

Регіональні угоди укладаються між представницькими органами найманих робітників (як правило, територіальними радами профспілок), об'єднаннями роботодавців і територіальними органами виконавчої влади.

Роботодавці та робітники підприємств і організацій, розміщених у конкретних регіонах, в процесі переговорів про умови праці повинні виходити з економічних умов виробництва в регіоні та адекватних їм трудових відносин.

Оскільки ринок праці формується на окремих територіях, це об'єктивно робить регіональні відносини найважливішим інструментом соціального партнерства, їх значення полягає у тому, що вони є першим щаблем децентралізованого регулювання трудових відносин, включаючи умови оплати праці.

Висновки

Отже, у будь-якому випадку генеральні, галузеві та регіональні угоди, становлять своєю метою забезпечення рівня гарантій вище мінімальних, передбачених законодавством.

За останні роки в Україні колективно-договірне регулювання трудових відносин набуло якісно нового значення. Закон України «Про колективні договори та угоди» став правовою основою для подальшого налагодження і поєднання інтересів роботодавців та найманих працівників для «розвитку системи колективно-договірного регулювання соціально-трудова відносин».